

[O. Mathiasen.]

begyndelsesløn står i rimeligt forhold til det almindelige lønniveau i dag, et forhold, der måske ikke er uden relation til, at tilgangen til læreruddannelsen ikke er større, end den er.

Jeg har dernæst et par bemærkninger om et andet forhold, der gør, at vi ikke synes, vi kan tiltræde det foreliggende lovforslag. Der er formentlig fra alle sider enighed om, at lovforslaget er et nødforslag, som i hvert fald ikke løser lærermangelens problem på længere sigt — det har de ærede ordførere også givet udtryk for — ja, det er vel endda vanskeligt at overse, hvilke virkninger dette lovforslag i det hele taget vil få i praksis. Det synes også at fremgå af flertallets betænkning, hvor man bl. a. siger, at man tiltræder forslaget som et forsøg på at bekæmpe den aktuelle lærermangel, men som bekendt fører et forsøg ikke altid til de ønskede resultater. Jeg har i mine udtalelser i betænkningen sagt, at jeg anser lovforslaget for at være utilstrækkeligt, og finder det nødvendigt, at hele problemet om afhjælpning af lærermangelen underkastes en grundigere overvejelse og undersøgelse, og dette standpunkt står vi fast på i min gruppe, og vi synes, det er positivt.

Det er udmærket, at flertallet indstiller til den højtærede minister inden samlingens slutning at give tinget en redegørelse for de foranstaltninger, der må træffes videre frem. En sådan redegørelse vil sikkert blive påhørt med meget stor interesse af alle medlemmer i det høje ting, og jeg kan sige: måske af hele befolkningen; men jeg mener, at det havde været bedre, om den tanke, som har været drøftet i udvalget, var blevet realiseret, nemlig at udvalget fortsætter sit arbejde efter lovforslagets vedtagelse i forsøg på at finde frem til en mere effektiv og varig løsning af hele problemet om lærermangelen.

Jeg beklager, at dette forslag er strandet, så vidt jeg kan forstå: på grund af modstand fra de konservative medlemmer i udvalget. Jeg ville imidlertid faktisk finde det endnu bedre, om den højtærede minister straks nedsatte et meget hurtigt arbejdende udvalg eller en kommission, som kunne fremkomme med planer og forslag, der tog alle problemer i betragtning. Der er jo stadig, selv efter dette lovforslags gennemførelse, som det er sagt af flere ærede

medlemmer, en lang række forslag, som må overvejes, forslag, som er blevet indgående behandlet i udvalget, men som ikke er blevet færdigbehandlet. Jeg tænker f. eks. på forslag, der også er blevet omtalt ved første behandling, men som kun delvis er omtalt i flertallets betænkning: en forøgelse af seminariernes kapacitet, oprettelse af nye seminarier, gifte lærerinders adgang til nedsat timetal, udsendelse af seminarieelever som vikarer hele året, ansættelse af faglærere i folkeskolen o. s. v.

Jeg ved meget vel, at der er en vis tradition for den opfattelse, at en kommissions arbejde skal være langvarigt, men det behøver vel ikke altid at være det, og da der her foreligger en masse materiale om lærermangelens problem og sagen har været drøftet i forvejen bl. a. i udvalget, vil jeg mene, at en sådan kommission eller et sådant udvalg i dette tilfælde ville kunne arbejde meget hurtigt og fremskaffe resultater meget hurtigt. Lærermangelen er jo ikke af ny dato; den har eksisteret længe, selv om den snart er ved at være mere end akut. Jeg kan ikke se, at der vil ske alt for store ulykker for vort skolevæsen, selv om dette problem ikke blev løst aldeles omgående, og som sagt løser det foreliggende lovforslag heller ikke problemet. En øjeblikkelig hjælp ville det være, hvis forslaget om at sende en hel årgang seminarieelever ud i skolerne blev realiseret med det samme.

Jeg henstiller på mit partis vegne, at den højtærede minister tager spørgsmålet om nedsættelse af en sådan kommission eller udvalg op til alvorlig og hurtig overvejelse.

Bækgaard: Jeg skal ikke forlænge debatten her ved anden behandling ret meget, men vil gerne over for den højtærede minister understrege det, som det ærede medlem hr. Sinnbeck sagde om det 10. skoleår. Jeg synes, det må være på et forkert tidspunkt, den højtærede minister ventilerer disse tanker, når vi står over for den store lærermangel, vi har i dag. Jeg vil gerne bede den højtærede minister også tænke på det indlæg, det ærede medlem hr. Axel Kristensen kom med ved første behandling af lovforslaget. Jeg tror, det var udmærket at skrive sig det bag øret.